

РЕШЕНИЕ

№ 1134

гр. София, 20.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 21.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **10537** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във вр. с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Х. И. Е., действащ чрез адв. Н. С., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) №ФК-467-0344401 от 04.09. 2019 г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ –Б. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1 б „а“ и чл. 187 от ЗДДС е наложена ПАМ запечатване на търговски обект – хотел „П.“, находящ се в [населено място], [община], [улица], стопанисван от [фирма] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

В жалбата са изложени доводи за допуснати съществени нарушения на материалния и на процесуалния закон при издаването на оспорената заповед за налагане на ПАМ. Твърди се, че издадената заповед е немотивирана, тъй като органът не е изяснил фактическата обстановка, касаеща установяването на извършеното нарушение. Липсват доказателства за извършено нарушение, доколкото се касае за оставено капаро, а не извършена покупка. Според жалбоподателя, е нарушен принципът за съразмерност с наложената. Моли се оспорената заповед за налагане на ПАМ да бъде отменена като незаконосъобразна и издадена в нарушение на процесуалните правила. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.С., който поддържа жалбата и моли оспорената заповед за налагане на ПАМ да бъде отменена.

Ответникът – Началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален

контрол“ при ЦУ на НАП -Б., в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен Съд С. – град, III отделение, 17 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

На 27.08.2019г.пв 12,00 часа органите по приходите извършили проверка в търговски обект - хотел „П.“, находящ се в [населено място], [община], [улица], стопанисван от [фирма]. При контролна покупка на услуга (2 бр. нощувки в хотел), за която е платено капаро в размер на 120 лева, от страна на дружеството – жалбоподател не е издадена фискална касова бележка от монтираното в обекта фискално устройство, нито ръчна касова бележка от кочан. Плащането е осъществено преди легитимирането на органите на НАП.

От фискалното устройство е разпечатан дневния финансов отчет, „Х“ с №000331/27.08.2019г. от който е видно, че сумата от 120 лв. лева не е регистрирана чрез издаване на фискален бон от монтираното в обекта фискално устройство.

За извършената проверка е съставен Протокол № 0344401/27.08.2019 г. Въз основа на протокола от извършената проверка е издадена процесната Заповед за налагане на ПАМ № ФК 467-0344401 от 04.09. 2019 г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ –Б. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1 б „а“ и чл. 187 от ЗДДС е наложена ПАМ запечатване на търговски обект – хотел „П.“, находящ се в [населено място], [община], [улица], стопанисван от [фирма] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни. Заповедта е връчена на Х. Е. – управител на дружеството, на 10.09.2019г.

Административен Съд С. – град, III отделение, 17 състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, принудителната административна мярка по, ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото Заповед № ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2018 г., директорите на дирекции "Контрол" в ТД на НАП и началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка "запечатване на обект" по чл. 186 ЗДДС, а със Заповед № 2106/30.05.2018 г. Д. Т. В. е преназначен от длъжност началник сектор в дирекция „Фискален контрол“, отдел „Оперативни дейности“, сектор „Оперативни дейности“ – С. на длъжност началник отдел в главна дирекция „Фискален контрол“, дирекция „Оперативни дейности“, отдел „Оперативни дейности“ -Б.. Предвид представените по делото заповеди, съдът приема, че процесната заповед е издадена от компетентен орган. Същата съдържа законоустановените реквизити и е издадена в законоустановената писмена форма при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" от ЗДДС, на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка /ПАМ/ запечатване на обект за срок до 30 дни. Разпоредбата е императивна и органът, установил нарушението – неиздаване на документ за продажба, е длъжен да наложи ПАМ. Съдът намира, че в случая наложената ПАМ е правилна и законосъобразна с оглед характера на нарушението и обществените интереси, които то засяга – спазване на данъчното законодателство.

Разпоредбата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС предвижда, че всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка /фискален бон/ е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Според чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредбата, задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Съгласно чл. 25, ал. 3 от Наредбата, фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява по безспорен начин, че при извършена контролна покупка от проверяващите органи на стойност 120 лева не е издадена касова бележка в търговски обект, стопанисван от жалбоподателя. Съгласно § 1, т. 6 от ДР на Наредбата контролна покупка е тази, която се извършва от или под контрола и наблюдението на органите на НАП и се документира с протокол за проверка; чрез контролната покупка се констатира спазването на изискванията по наредбата за регистриране на продажби на стоки или услуги с изискуемия документ за конкретния случай. В представената по делото административна преписка е приложен протокол от извършената проверка, в който е отразена контролната покупка, с оглед което съдът приема, че са спазени изискванията на наредбата относно извършването на контролната покупка и нейното документиране.

Между страните не е спорно, че в обекта е имало монтирано и работещо към момента на извършване на проверката фискално устройство. Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Поради това настоящият съдебен състав намира, че е било налице задължение за издаване на касова бележка, което не е било изпълнено при извършената в търговския обект контролна покупка. Налице са били законоустановените предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1, б. "а" от ЗДДС – запечатване на търговския обект.

Органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. Административният орган има право на преценка само относно срока на ПАМ. В случая, в оспорения акт са изложени мотиви, обосноваващи определянето на посочения в същия срок на ПАМ. Спазен е принципът на съразмерност при упражняване на оперативната самостоятелност от административния орган. Настоящият състав намира, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна в тази й част.

По отношение наложената с процесната заповед забрана за достъп до обекта, макар тази мярка да е предвидена като отделна ПАМ съгласно чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, доколкото същата се прилага едновременно и във всички случаи на налагане на мярката по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС, преценката за нейната законосъобразност може да се сведе до това има ли разпоредено запечатване на обекта. В случая, забраната за достъп е наложена със същата заповед, с която е разпоредено и запечатването на обекта, поради което следва да се приеме, че условията по чл. 187, ал. 1 т от ЗДДС са изпълнени, като забраната за достъп е наложена спрямо обекта, където е извършено нарушението. Следователно оспорената заповед е законосъобразна и в тази й част.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че при даване на капаро за определена по своите характеристики стока (конкретна чанта и обувки) не следва да бъде издаван касов бон. Съгласно чл. 25, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министъра на Финансите фискалната касова бележка в случаите по ал. 1 се издава при извършване на плащането. Лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка. В момента на извършване на плащането, независимо дали то е частично, продавачът следва да издаде фискален касов бон. В същия смисъл по ЗДДС авансовото плащане за бъдеща доставка е обявено за данъчно събитие, за него следва да се издаде не само фискален бон, но и фактура. Неспазването на реда по чл. 118 ЗДДС в случая води до закъсняло плащане на дължимия данък върху добавената стойност на държавата / в такъв смисъл и Решение № 61/06.01.2014 г., постановено по адм. д. № 4862/2013 г., на ВАС I отд/.

За да съответства на целта на закона един административен акт, с който се налага принудителна административна мярка, следва актът да отговаря на общата цел на принудителните административни мерки, посочена в чл. 22 от ЗАНН: за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, както и с целта на ЗДДС – предотвратяване вреди за фиска при осъществяване на дейност в търговските обекти. Съдът, счита че процесната заповед е издадена в съответствие с целта на закона.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 17 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Х. И. Е., действащ чрез адв. Н. С., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК 467 -0344401 от 04.09. 2019 г., издадена от

началника на отдел „Оперативни дейности“ –Б. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1 б „а“ и чл. 187 от ЗДДС е наложена ПАМ запечатване на търговски обект – хотел „П.“, находящ се в [населено място], [община], [улица], стопанисван от [фирма] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховният административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: